ชื่อวิทยานิทนธ์

การพคสอบระบบพืชในระดับไร่นาในเชตพื้นพื~~ดอน~~ อาศัยน้ำผน

มู่อผู้เ มูลห

นายอูพิศ เตจ๊ะใจ

วิทยาศาสตรมหาบัลทิด

เกษครศาสตร์ (เกษตรศาสตร์เชิงระบบ)

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ อจ. ดร.เมธี เอกะสิงท์ ประธานกรรมการ
 อจ. พฤกษ์ ยิบมันตะสิริ กรรมการ
 ผศ. ดร.สุนทร บูรณะวิริยะกุล กรรมการ
 ผศ. สุทัศน์ จุลศรีไกวัล กรรมการ

บหลักย่อ

การศึกษานี้เป็นการหคสอบระบบพืชในระดับไร่นาในเชตพื้นที่คอนอาศัยน้ำผน ในปีการเพาะปลูก 2530/2531 ระทว่างเดือนพฤษภาคม 2530 ถึงเดือนธันวาคม 2530 บริเวณพื้นที่โครงการปฏิรูบที่ดินปาจอมพอง อ.จอมพอง จ.เชียงใหม่ โดยมีระบบพืชพี่ทำ การหคสอบจำนวน 4 ระบบ คือ 1. ระบบการบลูกถั่วเชียวตามด้วยถั่วเหลือง 2. ระบบ การปลูกถั่วเชียวตามด้วยถั่วลิสง 3. ระบบการบลูกถั่วลิสงตามด้วยถั่วเชียว และ 4. ระบบการปลูกถั่วเหลืองอย่างเดียวที่เกษตรกรบฏิบัติอยู่ นอกจากนี้ยังทำการพดสอบการใช้ บุ๋ยและปูนชาววิธีการต่าง ๆ ในพืชแต่ละชนิดในระบบการบลูกพืชรวมทั้งพมด 5 วิธีการ คือ 1. ไม่ใส่บุ๋ยและปูนชาว 2. ใส่บุ๋ยเกรด 16-20-0 อัตรา 20 กก./ไร่ มีจะบุนชาว 50 กก./ไร่ และปูนชาว 50 กก./ไร่ และปูนชาว 50 กก./ไร่ และปูนชาว 50 กก./ไร่ และปูนชาว 50 กก./ไร่ ผลของการศึกษาพบว่าระบบการบลูกถั่วลิสงตามค้วยถั่วเชียวเป็นเพียงระบบ
เคียวที่ให้ผลตอบแทนหางเศรษฐกิจที่สามารถยอมรับได้เหนือระบบการบลูกถั่วเหลืองอย่าง
เคียวของเกษตรกร โดยมีค่าอัตราการเพิ่มของผลตอบแทนการผลิตต่อการลงพุน 64%
ส่วนระบบการบลูกถั่วเชียวตามด้วยถั่วเหลือง และระบบการปลูกถั่วเชียวตามด้วยถั่วลิสง
ไม่ให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่ดีกว่าระบบการปลูกถั่วเหลืองอย่างเตียวของเกษตรกร

ผลของการศึกษาการใช้บุ๋ยและปูนชาววิธีการค่าง ๆ พบว่าถั่วเชียวซึ่งปลุก เป็นพืชแรกให้ผลผลิตไม่แตกต่างกันในแค่ละวิธีการ สาหรับในถั่วลิสงซึ่งบลูกเป็นพืชแรกการ ใส่ปุ๋ยและปูนชาวค้วยชนิดและอัคราค่าง ๆ ให้ผลผลิตไม่แคกต่างกัน แค่จะมากกว่าวิธีที่ "เม่มีการใส่บุ๋ยและบูนชาว เมื่อพิจาร**สา**ในแง่ผลตอบแทนหางเศรษฐกิจในพืชแรก ถั่วเชียว จะไม่มีผลตอบแหนที่เพิ่มชื้นเมื่อมีการลงทุนใช้บุ๋ยเพิ่ม ถั่วลิสงมีผลตอบแทนเพิ่มเมื่อมีการลง พุนเพิ่มชื้นทุกวิธีการ ส่วนในพืชที่สอง คือ ถั่วเหลืองที่ปลูกตามถั่วเขียว ถั่วลิสงที่ปลูกตาม ถั่วเชียว ถั่วเชียวที่บลูกตามถั่วลิสง และการบลูกถั่วเหลืองพืชเดียวของเกษครกรนั้น การ ใส่ปุ๋ยและบูนชาววิธีการต่าง ๆ จะให้ผลผลิตพี่ไม่แตกต่างกัน แต่จะมากกว่าวิธีพี่ไม่ใส่ป๋ย เมื่อพิจารหาผลตอบแทนทางเสรษฐกิจของการใส่บุ๋ยและบูนชาวในพืชพี่สอง และปูนขาว พบว่าถั่วเหลืองพื้บลูกตามถั่วเขียวจะให้ผลคอบแทนเพิ่มเมื่อมีการลงหุนใช้บุ๋ยเพิ่มในวิธีการ ใส่บุ๋ยเกรค 16-20-0 อัตรา 20 กก./ไร่ และวิธีการใส่บุ๋ยเกรค 12-24-12 อัครา 25 กก./ไร่ และปูนขาว 50 กก./ไร่ ถั่วลิสงพี่ปลูกคามถั่วเขียว จะให้ผลคอบแหนเพิ่มเมื่อมี การใช้บุ๋ยเพิ่มในวิธีการใส่บุ๋ยเกรด 16-20-0 อัตรา 20 กก./ไร่ และวิธีการใส่บุ๋ยเกรด 16-20-0 อัตรา 20 กก./ไร่ และบูนชาว 50 กก./ไร่ ถั่วเชียวพี่ปลูกตามถั่วลิสงจะให้ ผลคอบแพนเพิ่มเมื่อมีการใช้บุ๋ยเพิ่มในวิธีการใส่บุ๋ยเกรด 16-20-0 อัตรา 20 กก./เร่ และการปลูกถั่วเหลืองพืชเคียวของเกษตรกร จะให้ผลตอบแทนเพิ่มเมื่อมีการใช้บุ๋ยเพิ่มใน วิธีการใส่ปุ๋ยเกรต 16-20-0 อัตรา 20 กก./ไร่ และวิธีการใส่ปุ๋ยเกรต 12-24-12 อัครา 25 กก./ไร่

Thesis

On-farm Testing of Cropping Systems in an Upland Rainfed Area

Author

Mr. Uthit Taejajai

M.S.

Agriculture (Agricultural Systems)

Examining Committee Lecturer Dr.Methi Ekasingh Chairman

Lecturer Phrek Gypmantasiri Member

Assist. Prof. Dr. Sunthorn Buranaviriyakul Member

Assist. Prof. Suthat Julsrigival Member

Abstract

An on-farm testing of cropping systems was conducted in the rainy season of 1987 in an upland rainfed area at Chom Thong Land Reform Project, Chom Thong district, Chiang Mai province. The objective of the study was to compare various double cropping patterns with sole crop of soybean practised by farmers. The tested patterns were mungbean-soybean, mungbean-peanut and peanut-mungbean. All field works were carried out by the farmers under the supervision of the researcher. A superimposed trial on component technology was also conducted in each crop of each cropping pattern. The treatments of the superimposed trial were five rates of fertilizer application: control (0-0-0 kg/rai of

 $N-P_2O_5-K_2O)\,,\quad 3.2-4-0\quad kg/rai\quad of\quad N-P_2O_5-K_2O\,,\quad 3-6-3\quad kg/rai\quad of\\ N-P_2O_5-K_2O\,,\quad 3.2-4-0-27\quad kg/rai\quad of\quad N-P_2O_5-K_2O-Ca\,,\quad and\quad 3-6-3-27\quad kg/rai\quad of\quad N-P_2O_5-K_2O-Ca\,.$

It was found that only the peanut-mungbean sequential pattern gave the economic return above farmers' pattern with the marginal rate of return (MRR) of 64%, other two patterns resulted in lower MRR than the farmers' pattern.

The results of fertilizer trial showed that the yield of mungbean which was grown as the first crop was not significantly differed among the treatments, peanuts' yield was not significantly differed among fertilizer treatments but yield from fertilizer treatment were significantly differed from the control. Yield of soybean grown after mungbean, peanut after mungbean, mungbean after peanut and sole crop of soybean were not singificantly differed among fertilizer treatments but the significantly lower yield was detected from the control treatment. Economic evaluation of fertilizer treatments showed that peanut grown as a first crop gave the favorable marginal rate of return in all treatments, but not in the case of mungbean which was grown as the first crop. Fertilizer trials on the second crops revealed that soybean gave the acceptable MRR when fertilizer was applied at the rate of 3.2-4-0 kg/rai of $N-P_2O_5-K_2O$ and 3-6-3-27kg/rai of N-P2O5-K2O-Ca. The acceptable MRR was obtained from peanut at the rate of 3.2-4.0 kg/rai of $N-P_2O_5-K_2O$ and 3.2-4-0-27kg/rai of N-P2O5-K2O-Ca, and mungbean at the rate of 3.2-4-0

kg/rai of N-P₂O₅-K₂O. Sole crop of soybean achieved the acceptable level of MRR when fertilizer was applied at the rate of 3.2-4-0 kg/rai of N-P₂O₅-K₂O and 3-6-3 kg/rai of N-P₂O₅-K₂O.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright© by Chiang Mai University All rights reserved